

ת"פ 31955/05 - מדינת ישראל נגד נביל אסלאן

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 23-05-31955 מדינת ישראל נ' אסלאן(עוצר)

לפני כבוד השופט סימי פרג קימלוב
בעניין: המאשימה מדינת ישראל
נגד נביל אסלאן (עוצר)
הנאשם

גזר דין

כתב האישום המתוקן

- הנאשם הורשע על פי הודהתו בעובדות כתב האישום מתוקן לאחר שחרר מכפירה בעבירות של שימוש ברכב ללא רשות בעליו ונטייתו במקום אחר - עבירה לפי סעיף 413ג סיפה לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (**להלן: "חוק העונשין"**), תקיפה סתם - עבירה לפי סעיף 329 לחוק העונשין, סירוב לבדיקהدم שתן או אלכוהול - עבירה לפי תקנה 169א לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 (**להלן: "תקנות התעבורה"**) + תקנה 62 (3) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א - 1961 (**להלן: "פקודת התעבורה"**).
- על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתחם אישום זה עבד מר אלין ברעם בתחנת דלק "סונול" במתחם BIG ברגבה (**להלן: "המתלון"**).

בתאריך 3.5.23 בשעה 22:00 או בסמוך לכך, הגיע המתלון לשומרת עבודתו בתחנה, החנה את רכבו בסמוך לעמדת מילוי אוור לגלגים במתחם התחנה, נעל את הרכב וניגש לעבר חנות הנוחות בתחנה.

בהמשך למتأרך בשעה 00:03 או בסמוך לכך, עת שהה הנאשם ביחד עם חבריו בתחנה, הניח המתלון את מפתחות הרכב על שולחן בסמוך לחנות. בנסיבות אלה, ניצל הנאשם שעת כושר, לקח את המפתחות והמשך עזב ביחד עם חבריו את התחנה.

זמן קצר לאחר מכן, בשעה 04:40 או בסמוך לכך, שם הנאשם לתחנה כשהוא מכסה פניו באמצעות חולצתו, ניגש אל הרכב, פתח את נעילת הרכב באמצעות המפתחות והתיישב במושב הנהג. משהבthin המתלון במעשה, רץ לעבר הרכב, פתח את דלת הנהג והכנס את פרג גופו העליון לתוך הרכב על מנת לקחת את המפתחות.

בمعنى זה, תקף הנאשם את המTELון באופן שדוחף אותו בחזוּוֹ באמצעות ידו לאחור, סגר את הדלת ונמלט ממקום שבו נוהג הרכב.

בהמשך לכך, נהג הנאשם הרכב עד הגיעו למטען עברון, שם ירד עם הרכב משפט הכבש לעבר שטח חקלאי עד אשר התנגש עם הרכב באבן גדולה וגרם לנזקים לרכב דומות קרע בדופן הצמיג, ציריה שבורה במשולש ימין קדמי שבור, פגש קדמי ימני שבור, כנף קדמי ימני שבור ופתיחה כרויות אוויר מצד ימין ובגלאג הגה שווים אינו ידוע למאשינה.

ה הנאשם נהג בגילוףין בכך שסירב לבצע דגימת אוויר נשוף (ינשוף) לפי דרישת שוטר זאת לאחר שהוסבירה לו משמעות הסירוב וגרם לחבלה במידה רבה.

טייעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשינה הגיש במסגרת הריאות לעונש את גילוּן הרשעוטיו הקודמות של הנאשם פלילי ותüberה - **ת/1** וכן הגיש את כתבי האישום, הכרעת דין וגזר דין בשני תיקים בהם נגזרו על הנאשם עונשי מאסר על תנאי ברי הפעלה בגין תיק זה. כמו כן הגיש ב"כ המאשינה טיעונים לעונש בכתב - **ת/2**.

בטיעונו לעונש הדגיש ב"כ המאשינה את הפגיעה בערכיהם חברתיים מוגנים וכן הדגיש את נסיבות ביצוע העבירות וטענו כי מדובר בנסיבות חמורות וכי הנאשם פגע פגעה ניכרת בערכי חברתיים מוגנים. הנאשם כך נטען ביצע את העבירות בלבד תוך תכנון מוקדם וכי החומרה נועצה בכך שהנ帀ה ניכל בערמומיות את חוסר תשומת ליבו של המTELון, לקח את מפתחות הרכב, עזב את תחנת הדלק וחזר אליה לאחר זמן קצר כדי לגנוב את הרכב. הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול ובהגיעו למטען עברון המרוחקת כ - 3.5 ק"מ מהמקום התנגש באבן גדולה וגרם נזקים לרכב.

ב"כ המאשינה עתר למתחם עונש הולם שנע בין עונש של 14 חודשים ועד לעונש של 28 חודשים מאסר בפועל.

באשר לעונשו של הנאשם בתחום העונש הולם לו עתר, טען ב"כ הנאשם כי לנ帀ה ארבע הרשעות קודמות בעבירות אלימות, סמים ונשך וכי הרשעתו האחורה מיום 22.11.2020 בגין עבירות סמים. באשר לעבירות התעבורתית של הנאשם, לנ帀ה 15 הרשעות קודמות מתוכן שלוש הרשעות בגין נהיגה תחת השפעת אלכוהול/סמים. כנגד הנאשם תלויים ועומדים שני עונשי מאסר על תנאי ברי הפעלה בגין תיק זה וכן שני עונשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי ברי הפעלה בגין תיק זה. נכון אמרו, עתירה המאשינה להשית על הנאשם עונש של 18 חודשים מאסר בפועל, הפעלה עונש של מאסר על תנאי מתק"פ 4307-08-2020 בין 18-12-2015 ו-18-12-2012 בגין מצטבר לעונש, הפעלה עונש מאסר על תנאי מבית המשפט השלום בבית ים מאותו גזר דין בת 4 חודשים למצטבר לעונש, הפעלה עונש מאסר על תנאי מבית המשפט השלום לתעבורה בחיפה בת"ע 48 חודשים בגין מצטבר לעונש, תנאי אורך מרתייע, פסילת רישיון נהיגה על תנאי מאותו תיק בת 8 חודשים למצטבר לעונש, מאסר על תנאי אורך מרתייע, פסילת רישיון נהיגה לפחות 48 חודשים, פיצוי לTELון והתחייבות להימנע מעבירה.

.4. ב"כ הנאשם טען כי כת האישום תוקן באופן משמעוני וכי לנאם לא הייתה כל כוונה לשולול שלילת קבע את כל הרכב וכי מחומר החקירה עולה דווקא כי יש היכרות מוקדמת בין הנאשם והמתלוון. ב"כ הנאשם טען כי לאחר תפיסת הרכב הכספי הושב למTELון. אין כל נסיבה מהירה לטענת ההגנה באשר לנסיבות ביצוע העבירות. גם לעניין התקיפה טען הסנגור כי מדובר בנסיבות קלות וברף הנמוך בחומרה. לגבי התאונה עצמה טען הסנגור כי לא נשקפה כל סכנה לציבור או למשתמשי דרך שכן מדובר בשטח בשדות בקיובץ עברון. לנאם מיויחסת עבירות שכנות מכך סיירוב ונפלו פגמים בעניין זה והפנה לפסיקה רלוונטיות נ/1. הסנגור הלין על כך שנitin היה לסימן את התקין בתיקון כתוב אישום ואולם הנאשם נותר בתנאים של עצור תקופה ממושכת נוכח התנודות המאשימה. הנאשם אף טען, פנה לרשות שב"ס וביקש לשלובו בהליכים טיפוליים ייעודיים וכן הגיע הסנגור מסמך מטעם בית הסוהר מגידו - נ/3.

.5. הנאשם בדברו הביע צער על מעשיו ואמר שהמתלוון חבר שלו והוא מוכן לפצוח אותו. באשר להפעלת עונשי המאסר על תנאי טען הסנגור כי נפל פגם שעלה שבית המשפט השית עונשי מאסר על תנאי חרף העובדה כי עונש זה לא היה במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים. נוכח האמור טען הסנגור יש מקום לחיפוי עונשי המאסר בחופף זה לזה ובחופף לעונש.

.5. הנאשם בדברו הביע צער על מעשיו ואמר שהמתלוון חבר שלו והוא מוכן לפצוח אותו.

דין והכרעה

.6. תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחסי הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצעו הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, במידות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוור מתחם העונש ההולם יגוזר בית המשפט את העונש המתאים לנאם. בשלב הראשון יש مكان יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסתומו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת יגזר העונש בגדרי המתחם.

.7. בשלב הראשון על בית המשפט לבדוק האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או מספר אירועים נפרדים. אם ניתן בראותם למסקנה כי מדובר באירועים נפרדים עליו לקבוע מתחם עונשה הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן לגוזר את עונשו של הנאשם עונש נפרד לכל אירוע ובד בבד לקבוע האם יוציא העונשים בחופף או במצטבר. בית המשפט יכול להגיע למסקנה כי יש להשית עונש אחד כולל לאירועים כולם (ראה בעניין זה : ע"פ 12/8641 סע 1' מדינת ישראל ; ע"פ 13/4910 ג'ابر נ' מדינת ישראל (להלן: "ענין ג'ابر")). בעניין ג'ابر קבע בית המשפט העליון, כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ושניתן לקבוע כי מדובר במסכת עברינית אחת יחויבו לאירוע אחד. בעניינו, סבורני כי גם מדובר בעבירות פליליות ועבירות תעבורה, יש מקום לקבוע כי מדובר במסכת עברינית אחת וכי יש זיקה וקשר הדוק בין העבירות שהורשע בהן הנאשם. אשר על כן, אני קובעת כי מדובר באירוע אחד.

.8. הערך החברתי המוגן שנפגע מהUBEIROT שבין הורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן הוא הגנה על שלום הציבור

ורכשו והגנה על תחומי הביטחון של הציבור וביטחו האיש של המתלוון.

בית המשפט העליון עמד לא פעם על חומרת מעשים אלה וכך נאמר בرع"פ 7890/10 **מליטאת נ' מדינת ישראל :**

"אין צורך להזכיר מיללים על מפח הנפש של אדם היוצא מביתו ומגלה כי רכבו, רכוש יקר ובעל חשיבות רבה מכל בחינה, אינם עוד. בכך מצטרף הנזק הכלכלי במעגל רחב יותר במונחי המשק. הרוצה להנות הזדמנות מעמל הוצאה ולשלוח יד ברכוש שלא הוא צבר, ראוי לענישה חמירה, לא כל שכן מי שkopft שרכשים גדולה מאחריו, לרבות בתחום זה עצמו".

סימן ה'1 לפיק' יא' לחוק העונשין אשר הוסף בתיקון מיוחד לחוק העונשין, יועד ככלו לעבירות הקשורות בכלל רכב וככל עבירות : גניבת רכב, שימוש ברכב ללא רשות, פגיעה ברכב, פריצה לתוך רכב, החזקת כלי פריצה לרכב, פירוק חלקים מרכב וגניבת מרכב. תיקון מס' 28 - בו הוסף הסימן האמור, יועד להטמוד עם תופעת גניבת כלי הרכב והפגיעה בהם תוך הגברת ההגנה על כל הרכב מפאת חשיבותם לפרט. ראו: רע"פ 6880/13

קסטייל נ' מדינת ישראל,

(26.11.13)

9. הערך המוגן שנפגע כתוצאה מעבירות התעבורה בהן הורשע הנאשם הנשם הוא שמירה על שלוםם וביטחונם של משתמשי הדרכים. נאמר לא אחת באשר לסייע הטמון בעבירה של נהיגה בשכרות ולענין זה ראו למשל את קביעת בית המשפט העליון במסגרת רע"פ 2508/11 **סמולנסקי נ' מדינת ישראל** (31.3.2011). לא מצאי מקומ לקבוע כי פגעה בעריכים חברתיים מוגנים בעבירות שכורת מכוח סירוב פחוותה מעבירה כלליסטית של נהיגה בשכרות. הנאשם מסיבותיו שלו סירב לבדוק שכורת ובכך גיבש בשלמותה את עבירת השכרות.

לענין עבירות הנהיגה בשכרות מכוח סירוב אפונה לדברים שנאמרו על ידי בית המשפט לתעבורה בת"פ (שלום ירושלים) 7/07/630 **מדינת ישראל נ' בריזנר** (18.7.07) -

"[...] בדברי ההסביר להצעת החוק נאמר במשמעות כי הסיבה לטעיף זה היא "כדי למנוע התחמקות ממבחן הדיון על נהיגה בשכרות על ידי סירוב להיבדק" (הצעות חוק מס' 154 מיום 11.1.2005 עמ' 523).

ברור لكن שאין ליתן פרט למי שמסרב להיבדק. היפך הוא. על הרשות להבהיר בצורה שאינה משתמש לשתי פנים כי מי שאינו נבדק מצבו גרוע יותר מאשר מי שנבדק. ההנחה צריכה להיות כי מי שמסרב להיבדק סיבוטיו עמו וממן הסתם מדובר בשכרות גבוהה יחסית. כל דרך פרשנות אחרת תעשה פלטSTER את מגמת החוק.

לאלה יש להוסיף כי לאחרונה ניכרת מגמה שבה מסרבים נהגים להיבדק בדרכים שונות. קשה לעתים להתחמק מהתחמושה שירותיים אלה רוחקים מלהיות מקרים. מדובר בבדיקה פשוטה יחסית שאינה דורשת כוח פיזי מיוחד ובדרך כלל כל אדם יכול לעשותה بكلות יתרה. השירותים מתווכים שונים מעוררים תמייהה. אין מנוס מלבלום מגמה זו [...]."

10. אין צורך להזכיר במיללים באשר לפגיעה בערכיים חברותיים מוגנים נוכח ביצוע עבירות אלימות, גם אם מדובר באלימות שהתבטאה בדחיפותו של המתלוון. מדובר באלימות שנועדה להרחק את המתלוון מהרכב לאחר שהכנים את פלג גופו העליון על מנת לחת את המפתחות. מדובר במעשה שפגע בצורה משמעותית בערכיים חברותיים מוגנים יוכל היה אף להביא לנזק ולפגיעה משמעותית במתלוון.

11. נסיבות ביצוע העבירות מלמד על תכנון מוקדם ועל ניצול הזדמנויות כאשר המתלוון הסב את תשומת ליבו, או אז הנאשם לקח את מפתחות רכבו ועדב את המקום עם חבירו. לאחר מכן שב הנאשם למקום כשהוא מכסה את פניו באמצעות חולצתו, ניגש לרכב, פתח אותו והתיישב במושב הנהג. המתלוון שהבחן בך, רץ לעבר הרכב והכנים את פלג גופו העליון לתוך הרכב והנאשם דחף אותו בחזו לאחור, סגר את הדלת ונמלט מהמקום. בהמשך, נהג הנאשם עד הגיעו למטרמת עברים למרחק של מספר ק"מ מתחנת הדלק וירד עם הרכב לשטח חקלאי עד אשר התנגש עם הרכב באבן גדולה וגרם לנזקים לרכב בשווי שאינו ידוע למאשימה.

12. מדיניות הענישה בעבירה של תקיפה סתם מלמדת על מנעד רוח התקלי בנסיבות ביצוע העבירות. אפנה לפסקי דין במקרים דומים ואף במקרים בנסיבות חמורות יותר ראו לדוגמה:

רע"פ 694/09 **לו' נגד מדינת ישראל (9/06/09)** - נדחתה בקשה רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע ביצוע עבירה תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם, הסגת גבול פלילתית, והזיק לרכוש במידה, וזאת לאחר שניגש לרכבו של המתלוון, פתח את דלתו ללא רשות וחבט בו, הוציאו בכוח מהרכב, משך אותו והמשיך לחבותו. בהמשך, התעוור המתלוון, נכנס בחזרה לרכבו והזעיק משטרה, אולם המבקש המשיך לתקוף אותו בך שירק עליי, וזאת אף לאחר שהגיעו שוטרים למקום. בית משפט השלום בתל אביב - יפו גור על הנאשם, בין היתר, 5 חודשים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. ערעורו של הנאשם בבית המשפט המחוזי נדחה, וכן גם בקשה רשות הערעור.

רע"פ 2114/13 **ע.ע.א.ה. נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 13/3/20)** - נדחתה בקשה רשות ערעור של נאשם שהורשע בגין תקיפה חמלה מושתת בצוותא בך שיחד עם שני בניו הקטינים ואדם נוסף תקפו מתדלק בתחנת דלק, לאחר דין ודברים במהלךו גידף המתדלק את המערער והפנה לעברו אצבע משולשת. במהלך התקיפה הוכה בראשו המתדלק על ידי בנו הקטן של המערער והאדם הנוסף, זאת בזמן שהמערער עומד על פלג גופו של המתדלק. בהמשך משך המערער את המתדלק מעורפו וכופף את ראשו ארצה. על הנאשם הוטלו 6 חודשים מאסר.

ת"פ 13-29811-04 **מדינת ישראל נ' אופיר קדוש** (ניתן ביום 13/10/12) - הורשע הנאשם בתקיפה בנסיבות חמימות בך שבמהלך ריב בין נהגים, היכה יחד עם נהג הרכב בו נסע את המתלוון באגרופים בכל חלקיו גופו, לאחר שהעיר להם על התנהגותם בכביש. הנאשם בן 20 בעל שתי הרשעות שאין דומותណן ל-7 חודשים מאסר. בפסק הדין קבע בית המשפט מתוך ענישה הנעה בין עבודות שירות ל-18 חודשים מאסר.

בע"ג (ו-מ) 10251-11-14 **רוידי נ' מדינת ישראל**, (31.5.15), נדון ערעורו של נאשם, בן 24, ללא עבר פלילי או תעבורתי שהורשע בעבירות של נהיגה ללא רישיון מעולם, נהגה ברשלנות, נהגה בשכרות ונהיגה ללא ביטוח. בית

משפט לתעבורה קבוע כי מתחם העונש ההולם ביחס לאירוע כלו נع בין מאסר קצר בפועל מותנה למאסר בן מספר חודשים, שאפשר וירוצה בדרך של עבודות שירות ובנוסף פסילה מלנוגה שארכה בין 24 ל-48 חודשים. הנאשם נדון ל 5 חודשים מאסר בעבודות שירות, קנס בסך 1000 ₪, פסילה של 36 חודשים - 3 חודשים מאסר על תנאי ל- 3 שנים. בערעור שהגיש הנאשם הופחת עונשו של הנאשם ל- 45 ימי מאסר בפועל והפסילה קוצרה ל- 30 חודשים בהתחשב בכך שההנשם צער לא עבר, משלא הוכח שסיכון בנהיגתו מען דהוא ונוכח רמת שכנות נמוכה.

13. עונש המינימום לניהגה בשכירות נקבע בחוק ל- 24 חודשים פסילה. סעיף 39א לפકודת התעבורה קובע פסילת חובה (פסילת מינימום) לתקופה של שנתיים ימים, למי שנמצא נהוג תחת שכירות, לרבות בהשפעת סם מסוכן.

כמו כן אוסיף ואפנה לעפ"ת 11-04-1590 לעניינו :

" כבר חזר בית המשפט זה חזר ושנה וחזר ושנה כי עונש המינימום לניהגה בשכירות עומד על 24 חודשים פסילה בפועל. בית המשפט רשאי לסתות מעונש זה ולקצר התקופה בנסיבות חריגות ויצאות דופן שיירשםו.

העונש אחיד למחלץ הארץ. הטיס, הרופא, ר"ח, הסטודנט ולמי שלא למד אלא סיימ' 8 שנות לימוד וכל אחד המצויים בתווך. רק בנסיבות חריגות יקצר בית המשפט את תקופת המינימום. נסיבות חריגות הן נסיבות "יחודיות" לאוטו אדם שאינו חוזרת ונשנות בפי כל, כמו למשל חס וחלילה פצעה קשה או אירוע רפואי אחר קשה לנאשם, לאחר ביצוע העבירה".

14. מתחם העונש הראי כאשר מדובר בעבירה אחת ויחידה של נהיגה בשכירות, ללא עבר דומה, כולל פסילה בפועל לתקופה שבין 24 חודשים ועד 36 חודשים בצוירוף עונש של מאסר מותנה פסילה מותנית וקנס. כאשר מתיחסים לעבירה חוזרת המתחם כולל פסילת רישון לתקופה ארוכה יותר באופן משמעותי ובצוירוף עונשים נוספים.

15. אשר על כן בנסיבות תיק זה אני סבורת כי מתחם העונש ההולם נع בין עונש של 9 חודשים בפועל ועד לעונש של 20 חודשים מאסר בפועל בנוסף לעונשה נלוית.

16. לא מצאתי כי יש מקום לסתות מתחם העונש ההולם לקולא או לחומרה.

17. לקולא נתי משקל להודאת הנאשם בעבודות כתוב האישום המתוקן ונטילת האחריות והבעת החרטה ונסיבות אישיות. כמו כן נתי משקל לעובדה שהנאים בעל מוטיבציה לעורר שינוי בחייו. לחומרא נתי משקל לעברו הפלילי והתעבורי של הנאשם. הנאשם רישום פלילי קודם בעבירות סמים, שוד מזוין, סחיטה באיזומים ופירוק חלקים מרכב, אמל"ח ורכוש. עברו התעבורי של הנאשם כולל הרשות קודמות בין היתר בעבירות תעבורה דומות דבר המלמד כי מדובר בנאים רצידיביסטי באשר לעבירות של נהיגה בשכירות או תחת השפעת אלכוהול. הנאשם כך נראה מזולזל בחוק והחלטות שיפוטיות ופעם אחר פעם חוזר על עבירות תעבורה המסכנות את הציבור.

18. לחובת הנאשם שני עונשי מאסר על תנאי ברי הפעלה בגין תיק זה. באשר להפעלת עונשי המאסר המותנים במצבר - ראוי להפנות לסעיף 58 לחוק העונשין הקובלע כי:

"מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש המאסר על תנאי, ישא, על אף האמור בסעיף 45, את שתי תקופות המאסר בו אחר זו, זולת אם בית המשפט שהרשיעו בשל העבירה נוספת ציווה, מטעמים שיירשמו, שתwei התקופות יכולן או מוקצתן יהיו חופפות.

סעיף 58 לחוק העונשין קובלע אם כך כי ככל, עונשי המאסר על תנאי יופעלו במצבר ולא בחופף, אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו - ראו ע"פ 4716/12 **מדינת ישראל נגד עידן דטסה** (ניתן ביום 13.6.13); ע"פ 645/09 **טאיב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 13.1.10) וע"פ 10228/05 **רובהע נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 26.6.06).

בעניינו, לאור חומרת העבירות שהורשע בהן הנאשם, לאור עבורי הפלילי והתעבורי ולאור מכלול הנסיבות לאקיימים טעמים והמצדיקים הפעלת המאסר המותנים בחופף ולא במצבר לעונש המאסר בתיק. העובדה כי לטענת הסגנו נפל פגם בהליך שהוביל לשירוב הנאשם לבדיקה שכורת אין בה כל נסיבה לחריפת העונשים.指出 כי ההחלטה אליה הפנה הסגנו ברובה מתיחסת לתיק בו הנאשם כפר בעבודות כתוב אישום ונשמעו ראיות, דבר שאינו מתקיים בפני. העובדה שהנאשם בחר להודות בעבודות כתוב אישום מתוקן ובחר ל"וותר" על טענותיו לעניין חוקיות הבדיקה או ההליך אין בה כדי להוות נסיבה לקולא לעניין העונש בתיק זה.

18. אשר על כן, מכלול השיקולים לקולא ולהומרא אני גוזרת את עונשו של הנאשם לעונשים הבאים:

12 חודשים מאסר בפועל בגיןימי מעצרו של הנאשם מיום 23.5.4.5.23

אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בין **חודשים מת"פ 4307-08-2020** במצבר לעונש שהושת על הנאשם בגין תיק זה.

אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בין **7 חודשים מתייק תת"ע 18-12-1215-12-18** במצבר לעונש שהושת על הנאשם בגין תיק זה.

סך הכל ירצה הנאשם עונש של 21 חודשים מאסר בפועל בגיןימי מעצרו מיום 23.5.23

אני דנה את הנאשם למאסר על תנאי של **7 חודשים למשך שלוש שנים והtanai הוא שהנאשם לא עברור אחת או יותר מהעבירות שלhallon וירושע בוגינה:**

עבירה של נהיגה בעת פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, עבירה של נהיגה בעת שכורת לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה או עבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים בנגד לתקנה 26 (2) לתקנות התעבורה, עבירה לפי תקנה 169א לתקנות התעבורה.

4 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירות אלימות וירושע בה.

אני פוסלת את הנאשם פסילה בפועל של רישון הנהיגה לתקופה של 28 חודשים.

אני מורה על הפעלת עונש של פסילה על תנאי בין 4 חודשים מת"פ 4307-08-2020 במצטבר לעונש הפסילה בפועל בתיק זה.

אני מורה על הפעלת עונש של פסילה על תנאי בין 8 חודשים מתת"ע 1215-12-18 במצטבר לעונש הפסילה בפועל שהוותה על הנאשם בגין תיק זה.

סך כל הפסילה בפועל בתיק זה 40 חודשים פסילה בפועל.

אני פוסלת את הנאשם פסילת רישון הנהיגה על תנאי לתקופה של 8 חודשים למשך שלוש שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אחת או יותר מהעבירות להלן:

עבירה של נהיגה בעת פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, עבירה של נהיגה בעת שכורת לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה או עבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים בניגוד לתקנה 26 (2) לתקנות התעבורה, עבירה לפי תקנה 169א לתקנות התעבורה.

אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למטלון בסכום של 2,000 ₪ שישולם בתוך 90 ימים. המשימה תמציא פרטיו המטלון למזכירות .

לאור העובדה כי הנאשם צפוי לרצות עונש מאסר בפועל ממושך, אני נמנעת מהשתתת תשלום קנס כספי.

מורים - הסמים להשמדה בתום תקופה הערעור והשוקפים ומטען - יושבו לבעלים.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

המזכירות תמציא לשירות משרד הרישוי.

ניתן היום, י"ח חשוון תשפ"ד, 02 נובמבר 2023, בנסיבות הצדדים.

